Uitleg over ons vertrek bij Stichting De Florijn Nederland

Gouda, februari 2025

Beste lezer,

De afgelopen periode ben ik meermaals persoonlijk benaderd met vragen en opmerkingen over de berichtgeving rondom Stichting de Florijn Nederland en ons vertrek, eerst op sociale media en nu ook in NRC. Omdat ik jarenlang bij de stichting heb gewerkt en hierbij publiekelijk communiceerde, voel ik mij verplicht hierop te reageren.

Mensen die willen weten hoe ik – samen met de secretaris en penningmeester – de situatie heb ervaren en beoordeeld, hebben er m.i. recht op dat ik dat deel. Dit geldt ook, hoe persoonlijk dat ook is, voor onze terugblik op de rol en het functioneren van de voorzitter.

Maar er is meer. Ik voel mij bedrogen – en moet constateren dat ik dat *ben*. Natuurlijk erken ik dat ik, zoals iedereen die wordt bedrogen, er deels zelf verantwoordelijk voor ben dat dit kon gebeuren. Maar wat ik nooit hoop te hoeven erkennen, is dat ik ook verantwoordelijkheid draag voor anderen die hetzelfde is overkomen, of nog zal overkomen. Ook daarom moet ik deze informatie delen.

Laat duidelijk zijn dat het niet mijn ambitie is om te kwetsen of een eensluidende opinie af te dwingen. Ik wil enkel helderheid scheppen, zodat iedereen goed verder kan.

Vanaf nu zal ik aan mij persoonlijk gerichte vragen over de Florijn primair naar dit document verwijzen. Ik heb geen invloed meer op wat er bij de stichting gebeurt en heb ook geen rol meer in het delen van nieuws als dat er is. Voor vragen daarover kunt u zich via info@betalenmetflorijn.nl wenden tot het huidige bestuur; Anthony Migchels.

Hartelijke groet,
Joris Luteijn

Samenvatting

Per 30 december 2024 hebben Barry Annes (secretaris), Marco Janssen (penningmeester) en ik, Joris Luteijn (beleidsmedewerker, geen bestuurslid maar vrijwel altijd bij bestuursoverleg aanwezig), onze functies bij Stichting De Florijn Nederland neergelegd.

Wij hebben deze stap gezet omdat het project rentevrije economie m.b.v. een complementaire munt volgens ons te groot is om volledig afhankelijk te blijven van een bestuursvoorzitter.

Bij de oprichting en start in 2015 accepteerden wij dit nog als een tijdelijke, pragmatische keuze. Alles moest immers nog worden opgebouwd en Anthony Migchels was de bedenker van het monetaire concept waar we de organisatie rond wilden formeren. Het was niet de ideale, maar destijds wel de meest eenvoudig werkbare bestuursvorm, om hem in de rol van voorzitter vrijwel volledige controle toe te staan.

In de daaropvolgende jaren bouwden we de organisatie verder uit: HRM, ICT, Support, PR, Marketing, Distributie, lokale en regionale werving, enzovoort. Binnen het bestuur heerste een uitstekende verstandhouding over monetaire architectuur en de positionering in monetaire discussies. Ook breder in de organisatie groeide het gedeelde bewustzijn hierover.

Zo kon de Florijn in 2021 en 2022 uitgroeien tot marktleider onder de rentevrije munten. Maar deze groei maakte het besturen complexer en arbeidsintensiever. De volledige controle van Anthony paste daar volgens ons eigenlijk niet helemaal meer bij. Het lukte niet daar iets in bij te stellen, maar dit probleem was niet acuut; we geraakten nog vooruit.

In de afgelopen 22 maanden werd contact met Anthony echter steeds moeilijker. Hij woonde nauwelijks nog bestuursvergaderingen bij, kwam afspraken niet na en was vaak onbereikbaar.

Toen wij bij hem administratieve wanpraktijken constateerden, kregen we nauwelijks voldoende medewerking om orde op zaken te stellen. Ondertussen stelden partners en regulerende instanties steeds strengere eisen, terwijl Anthony zijn representatieve taken verwaarloosde. Dit bracht de stichting in steeds grotere problemen en maakte reorganisatie onvermijdelijk.

Anthony weigerde echter om leden voor een Raad van Toezicht te benoemen - nog steeds, terwijl dit vanaf het begin de bedoeling was – en bleef vasthouden aan zijn vetorecht en exclusieve vertegenwoordigingsbevoegdheid. Het bleek voor ons onmogelijk deze stichting van een meer faciliterend leiderschap te voorzien, terwijl wij onder deze omstandigheden ons werk niet langer naar behoren konden uitvoeren. Daarom hebben wij, in het belang van het project zoals wij dat zien, besloten onze functies neer te leggen.

Het is met groot verdriet dat wij het samenwerkingsverband achterlaten waar wij bijna tien jaar met hart en ziel aan hebben gewerkt. Tegelijkertijd voelen wij ons nu bevrijd van een ongezonde werksituatie.

Tot slot willen wij benadrukken dat het *oorspronkelijke concept* achter de Florijn wél deugt. Wij wensen iedereen die aan rentevrije economie wil bijdragen (inclusief Anthony) nog steeds veel succes. Helaas geloven wij niet langer dat dit haalbaar is in de context van het huidige bestuursmodel van deze stichting.

1. Voorgeschiedenis | jan. 2007 - dec. 2015

De Florijn vindt zijn oorsprong in een **regionale munt genaamd de Gelre** (jan. 2007 – mei 2015).

Aanvankelijk worden Gelres verkocht als opvorderbaar in euro. In 2008 wijst De Nederlandsche Bank (DNB) erop dat dit met elektronisch geld illegaal is zonder bankvergunning en eist onmiddellijke beëindiging. Als reactie bedenkt Anthony een nieuw monetair concept. Na wat de lancering had moeten zijn van **Gelre 2.0** eind sept. 2010, blijkt echter dat het programmeerwerk daarvoor minder ver gevorderd is dan Anthony publiekelijk heeft voorgespiegeld. Dit leidt tot **conflicten binnen het bestuur** van Gelre Handelsnetwerken over de planning en financiering. Anthony komt tegenover de andere bestuursleden te staan. In zijn ogen willen die er met 'zijn' organisatie vandoor. Dat gaan ze niet; zij **leggen hun functies neer**.

Rond 2013/2014 is het programmeerwerk voor een eerste lancering van Gelre 2.0 wél afgerond. Regionaal is er echter weinig belangstelling meer, terwijl de **landelijke interesse** juist groeit. In deze periode nemen Barry en ik kennis van Anthony's **realcurrencies-blog** en zijn monetaire activisme. Barry raakt al snel direct betrokken: voor het project dat 'de Florijn' zal gaan heten, wordt in 2014 een eerste bestuur samengesteld, bestaande uit vijf mensen, waaronder ook Barry.

Waar de andere bestuursleden Anthony's monetaire gedachtengoed niet volledig doorgronden en er diverse andere ideeën op nahouden, verdiept Barry zich grondig in zijn werk en is hij hier onverdeeld enthousiast over. Wanneer blijkt dat Barry en Anthony in discussies met de andere drie bestuursleden niet tot overeenstemming komen, besluiten zij **samen verder** te gaan. De drie andere bestuursleden treden terug en een vriend van Barry neemt tijdelijk de rol van penningmeester op zich t.b.v. oprichting van **Stichting De Florijn Nederland** (mei 2015).

Om te borgen dat Anthony's monetaire gedachtegoed leidend blijft en anderen niet met de organisatie aan de haal gaan, wordt hem (d.w.z. de voorzitter) in de **statuten** bijzonder veel **zeggenschap** toegekend. Zo krijgt hij een vetorecht, kan hij de stichting individueel vertegenwoordigen, en kan de stichting niet zonder zijn instemming door anderen worden vertegenwoordigd. Daarnaast wordt het *zijn* taak om leden van de Raad van Toezicht (RvT) te benoemen. In de statuten wordt bovendien vastgelegd dat de RvT ook uit nul leden kan bestaan, zodat Anthony niemand hoeft aan te stellen voordat hij geschikte kandidaten heeft gevonden.

In nov. 2015 gaat de **website online** en een maand later raken Marco en ik actief betrokken. Marco wordt **penningmeester**. Voordat we het eens worden over een titel voor mijn rol, moet er echter nog wat meer water door de Rijn (zie volgend hoofdstuk).

Belangrijk om te vermelden is dat in deze periode expliciet naar buiten toe wordt gecommuniceerd dat Anthony's centrale rol en vetorecht niet zijn bedoeld om zijn *eigen* belangen te dienen. Het is een **pragmatische oplossing voor een opstartfase** waarin de stichting geconfronteerd wordt met breed gevoerde discussies. Zodra dat op een goede manier mogelijk is, zal er een **RvT** worden aangesteld en zal, wanneer daar middelen voor beschikbaar zijn, daarnaast bovendien extern **financieel toezicht t.b.v. rapportages** worden geregeld. En mocht de situatie zich ooit voordoen dat Anthony zijn bijzondere rol niet meer goed kan invullen, en een ander / anderen wel, dan is hij zelfs **bereid terug te treden** als dat in het belang is van de stichting.

2. De eerste ontwikkelingen | dec. 2015 - okt. 2020

De eerste jaren is Anthony ervan overtuigd dat de voornaamste uitdaging ligt in het betrekken van mensen die, net als hij eerder regionaal heeft gedaan, bedrijven willen werven. Potentiële **wervers** houdt hij voor dat ze **veel geld** kunnen verdienen, omdat de stichting bij bedrijven geïnde **contributie** aan hen zal doorsluizen. Volgens Anthony zal de stichting zelf weinig moeite hebben om aan geld te komen; door aflossing van **Florijn-krediet** deels via **euro-incasso** te laten verlopen, verwacht hij zelfs een ***overvloed*** aan inkomsten. Met die middelen, zo stelt hij, kan de stichting dan betaalde krachten inhuren voor de interne processen.

Dat dit model niet zal werken, heb ik direct door. Na Barry en samen met Marco ben ik namelijk één van de weinigen die, door zelfstudie te combineren met gerichte interactie met Anthony, écht begrijpt hoe de Florijn werkt. De meeste wervers hebben moeite om zelfs de werking op hoofdlijnen uit te leggen. Bovendien zie ik dat de taak om een netwerk te vormen waarin geld daadwerkelijk circuleert – zodat contributie zonder problemen kan worden geïnd – veel te groot is voor individuele wervers. Er is behoefte aan **planmatige samenwerking**, waarbij de stichting voorziet in uitgebreide informatie en begeleiding, niet alleen naar wervers, maar ook naar andere medewerkers, en naar rekeninghouders.

Mijn initiatieven in die richting vallen bij Anthony niet meteen in goede aarde. Helemaal niet wanneer ik ook het verdien- en beloningsmodel ter discussie stel – daarover wil hij niet in gesprek. Pas nadat ik hem ervan overtuig, voor zover dat lukt, dat mijn pogingen om bij te dragen niet gericht zijn op het ondermijnen van zijn positie, laat hij mijn inbreng geleidelijk toe. Zo ga ik helpen met de **informatievoorziening** naar wervers en werk ik samen met Barry en Marco aan **relatiebeheer- en marketingprocessen**. Doordat ik *steeds meer* processen binnen de stichting in kaart breng, analyseer en voorstellen voor professionalisering aan het bestuur voorleg, word ik aangesteld als **beleidsmedewerker** en krijg ik een vaste plek aan tafel bij het **bestuursoverleg**.

Anthony blijft echter, buiten de werving om, nauwelijks delegeren. Terwijl ik ruimte zoek om groepen met gezamenlijke plannen te mogen vormen, houdt hij vast aan zijn individueel gerichte benadering. Het vergt **veel diplomatie en grote inspanningen** om taken te definiëren en structuur te geven, zodat een betere samenwerking binnen de stichting kan ontstaan. Toch ontwikkelt de organisatie zich **langzaam maar zeker**, en groeit het aantal rekeninghouders gestaag.

Wij – evenals andere medewerkers – accepteren Anthony's leiding en conservatieve houding omdat hij ons heeft geïnspireerd in ons streven naar een rentevrije economie. We koesteren nog steeds genegenheid voor hem en zijn visie, vertrouwen hem, en hopen, zelfs geloven, dat onze **loyaliteit** hem zal helpen ruimte te maken voor een organisatie die **minder afhankelijk** is van zijn **persoonlijke betrokkenheid**.

Correctie

Van mrt. 2019 tot mrt. 2020 hielp ik Anthony in de groothandel in voetverzorgingsproducten die van zijn in okt. 2018 overleden vader was geweest. NRC schrijft dat dit bedrijf bij liquidatie [circa 2021] **€132.000,–** aan eigen vermogen had en dat Anthony dit in '**de ontwikkeling van zijn**

monetaire systeem' heeft gestopt (zoals hij hen wellicht heeft verteld), maar dat is niet het geval. Een juistere conclusie is met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, dat Anthony vanaf het moment dat hij over dit geld kon beschikken, **geen substantieel inkomen** meer heeft vergaard. Tenminste, niet buiten de stichting om.

3. Groei en nieuwe uitdagingen | okt. 2020 - feb. 2023

Eind 2020 beginnen steeds meer mensen te zoeken naar manieren om zich – ook economisch – opnieuw met elkaar te verbinden, op basis van *menselijke* waarden. Dit leidt tot een snelle toename van het aantal rekeninghouders; **in drie jaar tijd verzevenvoudigt het aantal** (±700 → ±4900), en de Florijn wordt daarmee **marktleider** onder de rentevrije munten in Nederland.

Deze groei is dan, naar mijn mening, overduidelijk het resultaat van ons **gezamenlijke werk**. Niet alleen Anthony's inzet op sociale en alternatieve media draagt hieraan bij, maar ook de presentaties van mijzelf en anderen, het werk van wervers en groepen wervers door het hele land (in het bijzonder in **Amsterdam**, **Amersfoort** en **Zutphen**), de productie en distributie van marketingmaterialen, de professionalisering en samenwerking bij de helpdesk, de verbetering van de website, en tal van andere individuele en gezamenlijke inspanningen. Dat doet mij goed.

De groei brengt echter ook **veel werk** met zich mee, evenals de vraag hoe we middelen kunnen verwerven om te investeren in geplande ontwikkelingen, zoals de productie en invoering van contanten. Begin 2022 zetten we daarom een **donatiecampagne** op via WhyDonate. Voor het breed onder de aandacht brengen van deze campagne **blijft steun van Anthony echter uit**, net als voor andere initiatieven om inkomsten op te bouwen. Gelukkig hebben we dan toch al een fijn groepje vrijwilligers om ons vieren heen en is er gewoon nog steeds een **uitstekende verstandhouding** over de monetaire architectuur en standpunten van de stichting in discussies daarover.

Door de toenemende aandacht ontvangt de helpdesk wel steeds **meer vragen**. Zo ook over de **statuten** van de stichting. Ik acht de tijd rijp om hierover in gesprek te gaan en stel voor deze te **updaten** en op de website downloadbaar te maken. Anthony's aandacht hiervoor krijgen blijkt echter lastig, mede door zijn toen nog onverklaarde **vermoeidheid**. Hoe dan ook ziet hij geen aanleiding om wijzigingen door te voeren. Ik wel, maar omdat de organisatie positieve ontwikkelingen doormaakt, besluit ik voorlopig genoegen te nemen met enkele kleine aanpassingen.

Eén daarvan betreft een **naamswijziging**. Die stel ik voor vanwege Anthony's optredens bij alternatieve media, waar hij mede vanwege zijn voorzitterschap wordt uitgenodigd. Tijdens deze optredens spreekt hij over zijn macro-economische visioenen, geopolitieke ontwikkelingen, alsmede de wereldgeschiedenis en spirituele evolutie van de mens – en noemt hij soms de Florijn. Wat hij daarbij door de jaren heen meestal nalaat (ondanks herhaalde herinneringen), is het **delen van de URL** van de stichting. Vandaar het voorstel; 'Stichting BetalenmetFlorijn.nl'.

Pas in jan. 2023 bereiken we een akkoord. Anthony zegt toe de aangepaste statuten **naar de notaris** te brengen. Diezelfde maand starten we met de uitgifte van contanten – tegen mijn

nadrukkelijke advies in worden deze niet van serienummers voorzien. Begin februari presenteren we de Florijn tijdens een demonstratie op de Dam tegen CBDC.

In deze periode van snelle groei heeft Anthony ook contact met **Triodos Bank** over het verkrijgen van toestemming voor **automatische incasso's** in verband met de aflossing van door de stichting verleend krediet. Triodos legt de stichting namelijk beperkingen op in de bedragen die zij mag incasseren en verlangt **recente jaarrekeningen** van de stichting voordat zij volledige medewerking verleent.

Anthony's vermoeidheid blijkt uiteindelijk een fysieke oorzaak te hebben, die met een aangepast dieet en wat geduld te verhelpen moet zijn.

4. De eerste signalen van een groot probleem | feb. - mei 2023

Onderbroken vergadering

In feb. 2023 ondertekent Anthony, namens de stichting maar zonder medeweten van anderen, een **overeenkomst** met United People Foundation. Deze regelt onderlinge inwisselbaarheid tussen URA en Florijn.

Tijdens de daaropvolgende bestuursvergadering vraag ik Anthony om toelichting op deze overeenkomst, die wij nog niet hebben gezien. Hij reageert boos en verontwaardigd en beschuldigt mij ervan een alliantie tegen hem te willen opzetten. Ik leg uit dat dit geenszins het geval is; ik heb niet eens kritiek paraat, maar vind het volkomen redelijk om hem om **verantwoording** te vragen.

Dit maakt hem nog bozer. Hij herinnert me eraan dat ik géén bestuurslid ben en zegt dat ik 'hiermee' moet stoppen. Anders zal het bestuur voortaan zonder mij vergaderen. Deze reactie overvalt niet alleen mij, maar ook Barry en Marco. We besluiten de **vergadering te onderbreken** om af te koelen en spreken af dat Anthony en ik het een paar dagen later één-op-één proberen uit te praten.

In dat **gesprek** legt Anthony uit dat hij 'voelde' wat ik deed. Hij vertelt dat hij in het verleden, onder meer in relatie tot zijn stukgelopen huwelijk en met zijn medebestuurders bij Gelre Handelsnetwerken, heeft geleerd dat wanneer hij zich zo voelt, dit niet aan hem ligt. Dat zijn gevoel voortkomt uit **narcistische aanvallen** van anderen.

Ik vraag welk gedrag van mij deze associatie heeft opgeroepen. Anthony verzoekt me voortaan, als ik 'details' wil bespreken, dit in een persoonlijk gesprek met hem te doen. Dit zou ervoor zorgen dat de bestuursvergaderingen zich beter kunnen concentreren op **'hoofdzaken'**. Ik stel voor dat voortaan wanneer hij het niet eens is met hoe ik een vergadering help vormgeven, hij mij dáárop aanspreekt, in plaats van direct mijn **intenties** in twijfel te trekken.

We komen overeen dat dit een werkbare aanpak is, spreken **wederzijds vertrouwen** uit en besluiten de bestuursvergaderingen zonder verdere wijzigingen voort te zetten.

Sinds mrt. 2023 neemt Anthony, op misschien nog één of twee uitzonderingen na, **niet langer deel** aan de tweewekelijkse online **bestuursbijeenkomsten**. Ook fysiek vinden er nog maar een handvol plaats. De eerste daarvan – in apr. 2023 – plant Anthony voor het eerst in jaren zelf, en zonder mij uit te nodigen.

Administratieve wanpraktijken

Marco (penningmeester) merkt al enige tijd op dat Anthony de bankrekening van de stichting waar euro's uit de verkoop van Florijnen binnenkomen in '**het stabilisatiefonds'** ook gebruikt voor uitgaven waarvan het onduidelijk is hoe deze administratief verantwoord moeten worden. De omvang en aard van deze transacties is voor Marco echter niet volledig te achterhalen, omdat de **facturen en declaraties** die hij bij Anthony heeft opgevraagd **uitblijven**.

Na meerdere gesprekken met Anthony wordt voor Marco duidelijk dat Anthony ervan uitgaat dat sommige **privé-uitgaven** vanaf deze bankrekening verantwoord kunnen worden, omdat hij vindt dat hij recht heeft op een **beloning**. Over een dergelijke constructie zijn echter geen concrete afspraken gemaakt.

[*Ruim anderhalf jaar later krijg ik pas enig inzicht in deze situatie. Ik betwijfel of Anthony **bevoegd** was om deze uitgaven te doen vanaf de bankrekening van de stichting, en denk niet dat hij dat was om zelfstandig beslissingen te nemen over zijn eigen beloning. De **intransparante wijze** waarop hij handelde, heeft het Marco als penningmeester in ieder geval bijzonder moeilijk gemaakt om een **correcte administratie** op te stellen, terwijl de stichting juist verplicht was **verantwoording** af te leggen, bijvoorbeeld aan Triodos Bank.*]

Om de kwestie op te helderen, tegemoet te komen aan Anthony's verzoek om compensatie voor zijn werkzaamheden (gedaan tijdens de bestuursvergadering zonder mij in apr. 2023), en tot een oplossing te komen, maken Barry en Marco de volgende afspraken met hem:

- Anthony **declareert** voortaan direct alle kosten die hij maakt bij de penningmeester, vergezeld van de bijbehorende bonnetjes.
- De stichting verstrekt Anthony een **onkostenvergoeding van F10.000,–** voor 2023, omdat hij aangeeft dat hij het hele jaar voor de Florijn in Den Haag zal werken, en aanvullend ook een **krediet van F10.000,–**.
- Anthony gaat zo snel mogelijk met Marco om tafel om de **transactiegeschiedenis** door te nemen (waarbij hem ook om documentatie zal worden gevraagd) en afspraken te maken over de duiding, zodat **kloppende jaarrekeningen** kunnen worden opgesteld.

5. De ernst wordt duidelijk | mei 2023 - sep. 2024

Gebroken afspraken en reddingspogingen

Ondanks meerdere e-mails van Marco aan Anthony, met de concept-boekhouding over 2021 en 2022 (inclusief gemarkeerde openstaande posten en overzichten van zaken die nog geregeld moeten worden), boeken we geen enkele vooruitgang met de administratie. Integendeel, de gemaakte afspraken worden niet nagekomen:

- Kort na de start **stopt** Anthony alweer met zijn **werkzaamheden** in Den Haag.
- Hij blijkt **geen bankrekening meer** te hebben om kosten voor te schieten, na te laten die te openen, en ook **geen bonnetjes ter declaratie** in te leveren.
- Het **plannen van afspraken** met Anthony om de transactiegeschiedenis door te nemen **lukt niet**.

Daarnaast blijkt bovendien dat Anthony:

- De aangepaste statuten, ondanks eerdere afspraken, **niet naar de notaris** heeft gebracht;
- **Geen contracten** heeft afgesloten met de door hem aangestelde geldkantoren en ook zakelijke kredieten namens de stichting heeft verstrekt zonder deze te formaliseren.

In eerste instantie gaan we hier coulant mee om, omdat Anthony **fysiek** wellicht nog niet volledig hersteld is. Maar zodra dat wel het geval blijkt en de situatie onveranderd blijft, wordt duidelijk dat het niet om onvermogen gaat, maar om structurele **verwaarlozing van zijn verantwoordelijkheden**. Daar verzetten we ons tegen.

Met **veel moeite** lukt het Marco om een eerste sessie te plannen om de transactiegeschiedenis door te nemen op 3 dec. 2023 in Arnhem, gevolgd door een tweede op 7 jan. 2024. Dankzij deze sessies kan hij in apr. 2024 **concept-jaarcijfers** over 2021 en 2022 aanleveren. Er blijft echter een aanzienlijke post ‘vooruitbetaalde kosten’ openstaan – een **vordering** van de stichting op Anthony – waarvoor de **bijbehorende facturen nog steeds ontbreken**. Marco dringt er herhaaldelijk op aan dat Anthony deze alsnog aanlevert ten behoeve van de administratie, maar dit sorteert weinig effect.

Nadat Marco in jun. 2024 ook de concept-jaarcijfers over 2023 aanlevert (voor zover op dat moment inzichtelijk), dringt hij er bij Anthony op aan nu toch écht de ontbrekende facturen aan te leveren en indien nodig nogmaals overeenstemming te zoeken over een eventuele beloning. Hij maakt daarbij duidelijk dat hij **zonder verdere medewerking** zijn taak als penningmeester niet naar behoren kan uitvoeren en zich genoodzaakt zal zien zijn **functie neer te leggen**.

Omdat Anthony de kwestie zelfs daarna onaangeroerd laat en het produceren van jaarcijfers almaar urgenter wordt, stellen Barry en Marco, ondanks hun ontevredenheid over zijn handelswijze, voor om een totaalbedrag van **€58.080,–** aan uitgaven vanaf de bankrekening van de stichting administratief te verwerken via vier facturen voor jaarlijks door Anthony geleverde diensten aan de stichting (2021-2024). Hiermee wordt de eerder in concept als **vordering op Anthony** geldende

post **vereffend**. Dit voorstel is bedoeld om eenvoudigweg overeenstemming te bereiken over de openstaande posten en eindelijk de jaarcijfers te kunnen produceren.

Deze opzet lijkt te slagen, want hiermee stemt Anthony in. Om deze **beloning** te formaliseren / correcte administratie mogelijk te maken, moet hij nu nog maar **vier facturen aanleveren**. Een eenvoudige taak, waarbij Barry en Marco ook nog aanbieden te helpen indien nodig. Maar dat is het niet, meent Anthony; *"De facturen komen eraan!"*

Ondanks verder verwaarloosbare inkomsten lijkt de stichting Anthony's beloning overigens te kunnen dragen, doordat het merendeel van het **vermogen in het stabilisatiefonds** – oorspronkelijk bedoeld om inwisselbaarheid te faciliteren – is **belegd in edelmetalen**. Door gestegen prijzen zouden hiermee **speculatiewinsten** kunnen worden gerealiseerd.

Tussen hoop en vrees

In ongeveer dezelfde periode – sinds mrt. 2023 om precies te zijn – heb ik (met Anthony's instemming) de coördinatie van de **programmeerwerkzaamheden** op me genomen. Deze lagen al geruime tijd stil. Dit leidt onder meer tot vervollediging van de integratie met Cyclos, het foutloos functioneren van de wisselbeurs, en de toevoeging van een betaalverzoek-functionaliteit. Het is een belangrijke mijlpaal op het gebied van gebruiksvriendelijkheid**;** een **overwinning** voor de stichting.

Tegelijkertijd gaat het er echter steeds meer op lijken dat Anthony simpelweg **niet bereid** is het nodige te doen om het bestuur effectief te laten functioneren. Zijn activiteiten rondom de Florijn lijken sowieso beperkt te worden. Zelfs individueel gemaakte afspraken 'vergeet' hij steeds vaker.

Wanneer ik hem weet te bereiken, is hij echter altijd zijn joviale zelf. Hij ontkent met klem dat hij aan het afhaken is en benadrukt dat er geen enkele reden tot zorgen is. Wel erkent hij meermaals dat hij, na jaren van hard werken, een **soort sabbatical** is gestart. Daar toon ik in zekere mate wel begrip voor. Maar ik uit ook – eveneens meermaals – kritiek op het **ontbreken van overdracht**. In plaats van daar iets mee te doen verzekert hij me (telkens 'nu echt') op het punt te staan orde op zaken te stellen en zijn werkzaamheden op te pakken als voorheen.

Barry en Marco krijgen vergelijkbare reacties van Anthony. Steeds weer belooft hij dat de ontbrekende facturen er 'nu echt' snel zullen komen – "*het eerste wat ik morgen ga doen*".

Anthony herhaalt ook vaak dat het een rustige periode is en dat er niet echt iets te bespreken vált. Volgens hem kunnen *wij* ons **geen goede voorstelling** maken van de naderende **'**grootste depressie', betekenis van een 'Bijbelse Tijdlijn', en andere zaken waar hij over twittert, die volgens hem *alles* zullen veranderen. Volgens ons hebben wij juist nú **cruciale voorbereidingen** te treffen. Maar zijn aandacht daarvoor krijgen, blijkt steeds moeilijker.

Ondanks groeiende zorgen blijf ik tot dan toe nog enig **geloof houden** – of in ieder geval hoop – dat Anthony de voor de stichting meest essentiële zaken nog steeds goed beheert. Maar dat vertrouwen zal niet lang meer standhouden.

6. Het gebrek aan een oplossing wordt nijpend | sep. - okt. 2024

Alarmfase 2 breekt aan

CURO Payments fungeert als de iDEAL-provider van de stichting. Een iDEAL-provider is (bijna) **onmisbaar om geautomatiseerde (ver)koop van Florijnen mogelijk te maken.**

Op **27 aug. 2024** ontvangt de stichting via Cardgate (CURO's online internetkassa) vragen over de legaliteit van haar dienstverlening. Drie dagen later, op **30 aug.**, wordt Anthony rechtstreeks benaderd via zijn persoonlijke e-mailadres. **1 sep.**: Barry probeert Anthony vergeefs telefonisch te bereiken.

Op **9 sep.** stuurt CURO opnieuw een bericht, dit keer naar het algemene helpdeskadres (info@). Barry, die Anthony nog steeds niet kan bereiken, constateert dat Anthony nergens op heeft gereageerd en informeert mij. Ik bied aan te helpen als Barry Anthony de volgende dag opnieuw niet kan bereiken.

Op **10 sep.** lukt het noch Barry noch mij om contact met Anthony te krijgen. Hij belooft per sms wel om Barry terug te bellen, maar doet dit ook niet. Op **12 sep.** weet ik Anthony uiteindelijk te bereiken. Hij vertelt me dat hij al een antwoord voor CURO had opgesteld, maar dit is kwijtgeraakt door een verlopen sessie. Vervolgens zegt hij dat hij, terwijl we in gesprek zijn, een bericht naar CURO stuurt vanaf zijn persoonlijke mailadres, waarin hij aangeeft nog een paar uur nodig te hebben om de benodigde informatie te verzamelen alvorens inhoudelijk te reageren.

Ik benadruk dat we hier te maken hebben met een '**alarmfase 2**': de stichting móét zich adequaat verantwoorden. Anthony zegt toe mij op de hoogte te houden. Ik bevestig via info@ aan CURO dat Anthony op de hoogte is en zal reageren via zijn persoonlijke mailadres. CURO reageert dankbaar.

Op **16 sep.** vraagt Barry Anthony naar de voortgang. Anthony belooft direct aan een antwoord te *beginnen*. Wanneer ik daar van hoor, begin ik zelf maar alvast een concept-antwoord op te stellen.

Op **20 sep.**, na het uitblijven van nieuws, stuurt Barry een sms met het verzoek om een update. Anthony reageert niet. Later die dag bel ik hem; hij neemt op en zegt dat hij op **16 sep.** van plan was te reageren, maar dit is vergeten – tot hij Barry's sms las. Ik stuur hem mijn concept (een juridische uiteenzetting van 960 woorden), dat hij belooft te bekijken.

Op **22 sep.** laat Anthony per e-mail weten akkoord te gaan met het concept en vraagt hij mij het namens hem te verzenden. Dat doe ik op **23 sep.**, via zowel Cardgate als info@.

Op **26 sep.** reageert CURO. Ze trekken de legaliteit van onze dienstverlening niet langer in twijfel, maar stellen enkele vervolgvragen:

- Is er correspondentie met DNB geweest?
- Waarom koopt de stichting de laatste tijd zelf meer Florijnen dan voorheen?

Deze vragen zijn eenvoudiger te beantwoorden. Barry en ik proberen Anthony die dag te bereiken voor afstemming, maar krijgen hem niet te pakken. Ik stel opnieuw een concept-antwoord op.

Op **29 sep.** bel ik Anthony, zonder resultaat. Ik stuur hem mijn concept per e-mail. Op dezelfde dag staat hij overigens wél uitgebreid NRC-journalisten te woord over zijn stichting.

Op **30 sep.** en **1 okt.** probeer ik hem opnieuw te bereiken, tevergeefs.

Daarop sms ik hem met de vraag of hij wil reageren op de CURO-correspondentie of liever heeft dat ik het overneem. Anthony stelt via sms voor het er morgen over te hebben via Discord. Ik stem in.

Tijdens het gesprek op **2 okt.** vraag ik Anthony te reageren op mijn concept-antwoord, bij voorkeur snel, omdat ik bijna op vakantie ga. Anthony stelt voor eerst CURO te bellen en mij daarna direct te informeren, zodat ik het indien nodig kan afhandelen. Ik ga akkoord.

Op **3 okt.** bel ik Anthony weer, na zijn tweede afspraak met NRC. Hij belt me een half uur later terug: hij heeft CURO gesproken en toegezegd per e-mail te reageren. Omdat hij directe kennis van het gesprek heeft en ik druk ben met mijn reisvoorbereidingen, stel ik voor dat hij mijn concept, eventueel aangepast, verstuurt met mij in cc/bcc. Ik benadruk dat ik het ook graag zelf doe als dat hem moeite kost. Anthony verzekert me dat hij dit met plezier zal doen en moedigt me aan onbezorgd van mijn vakantie te gaan genieten.

Het blijkt onwerkbaar

Op **10 okt.** forward CURO een e-mail naar de helpdesk waarin zij vragen wanneer zij het beloofde antwoord van Anthony mogen verwachten. Na mijn terugkeer op **14 okt.** zie ik deze e-mail en probeer ik Anthony te bereiken, zonder succes.

Later, rond kerst, ontdek ik dat Anthony op **16 okt.** een summier antwoord (mjin concept negerend) naar CURO heeft gestuurd vanaf zijn persoonlijke mailadres, zonder mij hierover te informeren. Op **17 okt.** bel ik hem opnieuw zonder resultaat. CURO mailde hem diezelfde dag terug, met een herhaling van een vraag waarop zijn antwoord onduidelijk was.

Op **18 okt.** doe ik nóg een poging om Anthony te bereiken. Weer neemt hij niet op. Rond kerst ontdek ik dat hij die dag wél heeft gereageerd op CURO's e-mail. En dat CURO hem op **21 okt.** vraagt naar relevante correspondentie tussen de stichting en de **Autoriteit Financiële Markten (AFM)** – die dan ook onlangs contact hebben opgenomen.

Barry laat mij weten op **25 okt**. te hebben verteld aan Anthony dat ik erg ongelukkig ben met de status van onze samenwerking. Anthony zegt hem de komende week contact met mij te zullen maken. Wat niet zal gebeuren. Wel stuurt hij (ontdek ik rond kerst) 25 okt. een wederom summier antwoord naar CURO – opnieuw zonder mij hierover te informeren.

7. Tijd voor conclusies | okt. - nov. 2024

Blijkbaar pakt Anthony zelfs de meest cruciale zaken niet meer adequaat aan. En zijn bereikbaarheid is zo gebrekkig geworden dat het ook onmogelijk is hem daarbij effectief te ondersteunen. Mede door een mountainbike-ongeluk tijdens mijn vakantie ga ik mij realiseren dat bovendien mijn grenzen zijn bereikt. **Reorganisatie** zie ik niet langer als een goede optie, maar als een **bittere noodzaak**.

Marco en Barry blijken er net zo in te staan, want ondervonden niet minder problemen de afgelopen tijd. Ook de **vier resterende facturen** levert Anthony maar niet aan. En wanneer **Triodos Bank** de stichting uitnodigt voor een gesprek medio oktober/november, kost het **enorme moeite** om Anthony zover te krijgen een afspraak te maken waarbij ook Marco aanwezig kan zijn.

Marco (en in zijn navolging Barry) spreekt eind oktober dan ook een **verstevigd ultimatum** uit naar Anthony: als er **vóór eind 2024** geen sluitende boekhouding opgeleverd kan worden, en er geen **overeenstemming** is bereikt over het aanstellen van zowel een accountant voor het controleren van de jaarcijfers als een Raad van Toezicht, zal hij zijn **functie neerleggen**.

Op 5 nov. stuurt CURO een e-mail naar Anthony met het verzoek om het meest recente **jaarverslag** en de bijbehorende **accountantsverklaring** te ontvangen. Op 15 nov. volgt een herinnering met de vraag of hij het eerdere bericht heeft ontvangen. Deze berichten laat hij onbeantwoord.

Van deze berichten weten Marco, Barry en ik dan nog niet, maar we hebben al wel enige tijd ingezien dat een meer fundamentele **confrontatie met Anthony onvermijdelijk** is geworden om te voorkomen dat de stichting in gevaar komt. Het gaat niet meer alleen om het op orde krijgen van de administratie of het verbeteren van de communicatie rond een paar dossiers – hoe belangrijk dat ook blijft. Het probleem is veel groter en structureler.

Anthony's **minimale betrokkenheid** bij het bestuur – al ruim anderhalf jaar – maakt dat we, door zijn vetorecht, eigenlijk **geen enkel besluit** met zekerheid nemen. Bovendien zijn we in hoge mate overgeleverd aan zijn **bedenkelijke autocratische grillen**. Want hoewel bestuursbesluiten formeel bij meerderheid worden genomen, hebben zijn medebestuurders (en ik) weinig invloed wanneer hij zichzelf 'beloningen' toekent, geldkantoren aanstelt of kredieten verstrekt – vaak zonder passende contracten en zonder toezicht op kasbeheer of aflossingen.

In de huidige situatie kan de stichting **niet langer zo afhankelijk** blijven van zijn bestuursvoorzitter. Met de nodige inspanningen lukt het een fysieke **bestuursbijeenkomst** met Anthony te Arnhem in te plannen, om al deze zaken te bespreken**.**

8. Met de zwaarste middelen ter tafel | nov. 2024

Fundamentele confrontatie

Tijdens de vergadering op **25 nov.** wijzen we Anthony opnieuw op het belang van:

- Het openen van een persoonlijke bankrekening (wat hij opnieuw toezegt).
- Het aanleveren van de vier ontbrekende facturen (Athony: *"Bel me morgen maar even dan is het binnen een half uur weer gefikst."*).
- Het ondertekenen van geldkantoorcontracten, het uitvoeren van audits, en het formaliseren van kredietovereenkomsten, ook waar het onszelf betreft (ook hiermee stemt hij in).

Daarnaast bespreken we hoe onhoudbaar de huidige werkwijze voor ons is. We benadrukken dat het in het belang van een bestuurbare stichting is dat we overeenkomen en statutair vastleggen dat:

- Hij zijn vetorecht neerlegt of dit beperkt tot de monetaire architectuur.
- Er écht leden voor de RvT worden benoemd om toezicht en handhaving te waarborgen.

Over zijn vetorecht zegt Anthony: "*Ik ga er niet zomaar in mee want ik heb ook persoonlijke belangen erin te waarborgen. Ik heb de belangen voor de Florijn én belangen voor mezelf daarin te waarborgen.*" Over leden voor de RvT stelt hij dat geschikte kandidaten helaas nog steeds niet beschikbaar zijn – na ruim negen jaar dus nog steeds niet. Ook wil hij niet in een positie komen waarin hij 'uitgerangeerd' kan worden. Uiteindelijk, na aandringen, **belooft hij erover na te denken**. We komen overeen hier in december op terug te komen.

Zorgen over problematische dossiers houden aan

Wanneer Barry en Marco vragen naar de status van de correspondentie met de **AFM en CURO**, blijkt dat Anthony geen verdere actie heeft ondernomen richting de AFM. Over CURO beweert hij dat er ***"geen openstaande vragen"*** meer zijn.

Ik breng hiertegenin dat ik vermoed dat er bij beide partijen nog zaken openstaan, vooral bij CURO. Anthony antwoordt dat ik hem dat dan moet laten weten. Ik wijs hem erop dat ik ondanks afspraak niets in cc/bcc van hem heb ontvangen en slechts van CURO vernam [**op 10 okt.**] dat zij wachtten op antwoord. En hem niet heb kunnen bereiken toen ik dat probeerde. Ik benadruk dat dit gebrek aan communicatie en betrokkenheid de situatie voor mij **onwerkbaar** maakt.

Anthony countert dat hij het van mij moest overnemen vanwege mijn vakantie. (Mijn eerste vakantie in vijf jaar.) Hij beweert dat hij alles heeft beantwoord wat hij heeft ontvangen en **"*gewoon goed contact*"** met CURO heeft.

Ik dring erop aan dat hij dit controleert. Hij belooft dat te doen, ***"omdat het belangrijk is."***

Later, rond kerst, kom ik erachter dat CURO op **29 nov. opnieuw een herinnering** heeft gestuurd naar Anthony, met het verzoek om het meest recente jaarverslag te ontvangen. Dit bericht laat hij net als de vorige twee hierover onbeantwoord.

9. Een interventie bij Anthony thuis | 10-13 dec. 2024

Onze **zorgen** over de stichting zijn nu zéér groot. Enerzijds vanwege de manier waarop partners, regulerende instanties en 'geïnteresseerde' journalisten de stichting benaderen; anderzijds door Anthony's reacties daarop – of juist het uitblijven daarvan – en zijn houding tijdens de bestuursvergadering in november. Omdat het er niet op lijkt dat Barry en Marco nog tot Anthony zullen doordringen voordat hun ultimatum verstrijkt (hem bereiken lukt al niet eens), besluit ik tot een **laatste reddingspoging**.

Op 10 dec. reis ik **onaangekondigd naar Anthony's huis** in Arnhem. De bel van zijn appartement doet het niet - dat wist ik al - dus wacht ik tot iemand het gebouw verlaat en glip dan naar binnen. Staand voor Anthony's deur bel ik hem op. Ik hoor zijn telefoon overgaan, maar hij neemt niet op. Dan klop ik op de deur.

Anthony doet open en is zijn joviale zelf (bijv.: "*Heb je zin heb om wat te gaan drinken ofzo?*"). Hij vertelt net wakker te zijn (het is 14:00 uur) en zegt dat hij *"precies op het púnt stond om Barry te bellen over de facturen."* Deze facturen hebben we al voor hem opgesteld en naar zijn e-mailadres gestuurd – vijf minuten werk. Ik vraag hem deze meteen te bekijken.

U de lezer menig detail besparend: uiteindelijk **stuurt hij de facturen** door naar de stichting.

Mijn volgende missie: Anthony zover krijgen dat hij een **persoonlijke bankrekening** opent. Zoals ik al verwachtte, zegt hij dat hij daarvoor een andere telefoon nodig heeft. Ik ga de deur uit en keer vijf minuten later terug met een andere telefoon voor hem.

We praten vervolgens ruim een uur over het *'proces'* van het openen van een bankrekening. Dan deelt Anthony me mee dat hij zich er vandaag geestelijk nog niet toe kan zetten. Ik stel voor morgen opnieuw langs te komen, maar hij schuift het liever door naar het einde van de week. We komen uit op een compromis: overmorgen.

We spreken af dat ik hem dan ook (daarbij geholpen door Marco en Barry) de **leningovereenkomsten** tussen hem en de stichting zal overhandigen die aanvullend ondertekend moeten worden om de administratie sluitend te maken ten behoeve van de **jaarrekeningen**. Daarnaast plannen we een **bestuursvergadering op 23 dec.**, met als agendapunten:

1. Het auditen van onze geldkantoren.
2. Het afronden van de administratie ten behoeve van de jaarrekeningen.
3. De door ons gewenste wijzigingen in de statuten.

Op 12 dec. ben ik opnieuw bij Anthony in Arnhem. Deze keer blijkt hij een simkaart-houder van zijn nieuwe telefoon en het wachtwoord van het e-mailadres dat hij wil gebruiken om de bankapp te downloaden via de Play Store, kwijt te zijn. Het herstellen van het wachtwoord na meerdere mislukte pogingen duurt zes uur, waardoor het openen van de bankrekening die dag 'onmogelijk' is.

Wanneer Anthony de leningovereenkomsten die ik heb meegenomen doorneemt, zegt hij dat deze niet kloppen. Hij beweert **andere afspraken** te hebben met Barry en Marco (wat niet klopt).

Uiteindelijk verzekert hij mij dat hij de volgende dag **alsnog een bankrekening** zal openen. Ik ga onverrichter zake naar huis, met de afspraak hem de volgende dag via Discord te spreken.

Op **13 dec.** spreek ik via video nogmaals een uur met Anthony over het proces – maar dan lukt het hem om zijn bankrekening te openen.

10. Het uur van de waarheid | 23-30 dec. 2024

Op **23 dec.** beginnen we de **vergadering** met het ondertekenen van contracten voor de geldkantoren die Barry, Anthony en ik beheren. Daarbij verrichten we ook de voorgenomen audits.

Bij de **audit** van Anthony's geldkantoor stuiten we op een aanzienlijk probleem: van de F87.009,- die er contant in voorraad zou moeten zijn, **ontbreekt er F56.528,–**. Wanneer we hem hiermee confronteren, zegt hij te zullen moeten vragen aan 'die dame die zijn keet heeft uitgemest' waar het geld dan ligt. *"Dat ligt dan gewoon nog ergens joh",* beweert hij desondanks vol vertrouwen.

Tot onze verbazing stelt hij dat het hem **niet duidelijk** was – ondanks de eerdere mondelinge uitleg van mij en een door hem gelezen e-mail van Barry met daarin de vraag om *alle* contanten mee te brengen – wat wij met de audit voor ogen hadden.

Dit vastgesteld hebbende richten we ons op de leningovereenkomsten, wat een verhitte discussie oplevert. Anthony erkent dat wij met de **vergoeding van €58.080,–** coulant zijn geweest, maar wil aanvullend betalingen in Florijnen ontvangen van de stichting. Langzaam lijkt hij echter toch in te zien dat de afspraken die hij zegt voor ogen te hebben niet overeenkomen met wat hij daadwerkelijk met Marco en Barry heeft afgesproken. Ook realiseert hij zich dat hij de wel gemaakte afspraken niet eenzijdig kan wijzigen om zijn zin door te drijven. Na herhaald aandringen ondertekent hij uiteindelijk de **leningovereenkomsten voor F20.000,– en €15.441,–**, die – naast de beloning – ook nog nodig zijn om de administratie sluitend te maken.

Met deze stap hebben we ein-de-lijk alles in handen om de **concept-jaarrekeningen** van de stichting over 2021, 2022 en 2023 af te kunnen ronden.

Daarna confronteren we Anthony met een **harde eis**: verdere samenwerking is alleen mogelijk als hij statuten aanvaardt welke bewerkstelligen dat:

1. Hij de stichting alleen nog individueel **vertegenwoordigt** als hij daartoe bevoegd is via een bestuursbesluit.
2. Hij zijn **vetorecht** laat vallen.
3. De **verantwoordelijkheid voor het benoemen van RvT-leden** voortaan door bestuursleden **gedeeld** wordt.
4. De RvT uit **minimaal twee** natuurlijke personen moet bestaan.

Anthony reageert fel en zegt dat we *"hier niet zomaar mee moeten beginnen"*. Hij waarschuwt dat een gesprek hierover voor ons zeker niet gemakkelijk wordt. Volgens hem is zijn vetorecht nodig om de operatie te beschermen, en hij stelt zich in te stellen op de komende tijden: *"Binnenkort wordt het gewoon oorlog, let op. Lét op!"* Hij voegt eraan toe dat hij de afgelopen tijd een stap terug heeft gedaan, maar zich nu klaarmaakt om weer actiever te worden: *"Als de shit hits the fan, dan ben ik daar gewoon hoor, maak je geen zorgen. En dan wordt het ook helemaal niks zonder mij. Denk daar ook maar eens even goed over na."*

Barry benadrukt opnieuw dat wij niet van plan zijn Anthony buitenspel te zetten en vraagt zich hardop af waarom hij zelf steeds met die suggestie komt. Maar het mag niet baten. Anthony noemt een RvT *"alleen maar weer een gigantische bureaucratie"*, stelt dat hij de situatie toch op zijn eigen manier blijft bekijken en wil het er dan niet meer over hebben.

De laatste openbaring en een gezamenlijk besluit

De volgende dag, op 24 dec., ontvangt de helpdesk een e-mail van CURO met het dringende verzoek om 'onderstaande' nog vóór het einde van het jaar aan te leveren. In deze e-mail is ook de eerdere correspondentie met Anthony opgenomen, waaruit blijkt dat **CURO al sinds 5 nov.** herhaaldelijk heeft gevraagd om het meest recente jaarverslag en de bijbehorende accountantsverklaring.

Tijdens de vergadering een dag eerder had Anthony ons nog verweten te doen alsof het *"uur nul geworden is"*. Wij bevestigden toen al dat dit volgens ons inderdaad het geval was, de e-mailwisseling met CURO laat helaas zien dat wij dit volkomen juist hebben ingeschat.

Ik zet het ticket met CURO's verzoek op Anthony's naam, wat een melding in zijn e-mail genereert, en sms hem ook nog, om te verzekeren dat hij op de hoogte is. **Reactie krijg ik niet**.

Dan maken we de balans op. Dankzij een uiterste krachtsinspanning hebben we op de valreep alle documenten verzameld die Marco nodig heeft om de conceptversies van de jaarrekeningen tot en met 2023 afgerond aan te leveren [wat inmiddels is gebeurd], zodat deze, indien Anthony dat wenst, door een accountant kunnen worden gecontroleerd en als officiële cijfers kunnen worden vastgesteld en uitgebracht. Wat echter ontbreekt, is perspectief op een werkbare samenwerking.

Met verdriet concluderen Barry, Marco en ik zoals verwoord in de samenvatting van deze chronologie, en **leggen wij onze functies neder**. Enkele dagen later zal CURO berichten de samenwerking met de stichting per 3 mrt. te beëindigen.

Epiloog

Opmerking 1: Voor ons werk als secretaris, penningmeester en beleidsmedewerker bij de stichting, hebben wij nooit een beloning ontvangen. Barry wel een onkostenvergoeding van F150,– per jaar, Marco en ik ook dat niet.

Opmerking 2: Indien de inhoud van dit document onjuist zou zijn, zou dat ongetwijfeld juridische stappen hebben uitgelokt.

Anthony Migchels

Hoi Anthony,

Zo je begrepen zult hebben, ben ik sinds 30 dec. ook niet meer in functie als beleidsmedewerker. Mocht je nog een inzicht of inspiratie hebben ontvangen om de samenwerking nieuw en ander leven in te blazen hoor ik dat graag spoedig. Ik kan daar niet aan toevoegen dat de eisen welke wij 23 dec. formuleerden onderhandelbaar zijn geworden, dat zijn ze niet. Ruimte voor een gesprek is er (alleszins bij mij) wel, mocht je daar nog behoefte aan hebben.

Zo dat niet het geval is, begin ik morgen met afscheid nemen van mijn directe collega's. Ik voel me daarbij verplicht met hen te delen, en beschouw het als hun recht om te vernemen, wat de reden van ons besluit is geweest en wat er wel en niet waar is van hetgeen NRC zal publiceren.

Hartelijke groet,
Joris

Jan 10, 2025, 2:18 PM

Ha Joris,

Oh, dat had ik eerlijk gezegd niet begrepen.

Lijkt me prima om nog even te spreken. Closure, en overdracht van wat open staat.

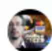
Vwb 'wat er wel en niet waar is van hetgeen NRC zal publiceren' maak je me nieuwsgierig, dat B&M tegen die lui aan zijn gaan lopen keuvelen heeft de zaak ook aan mijn kant explosief gemaakt: daarvoor was ik teleurgesteld over a) het vertrek van beiden, en b) de manier waarop ze dat communiceerden, maar dat ze met die luitjes gaan lopen babbelen vind ik gewoon ernstig. Kennelijk hebben ze opeens een grotere hekel aan mij, dan aan de MSM, en dat is een vrij bizar gegeven, in mijn perceptie.

Hoe dan ook, teleurstellend dat je ook vlak voor 't weer spannend gaat worden er voor kiest te gaan, maar het is geheel aan jou.

Iig bedankt voor alles de laatste acht jaar. Je hebt veel voor mij en de Florijn betekend, zonder jou en B&M zou het nooit zo goed zijn gegaan, en het is maar afwachten of jullie vervangbaar zullen blijken.

Zullen we Zondag even spreken op Discord?

Jan 10, 2025, 3:03 PM

 Anthony Migchels

Ik vat dit op als dat je geen inzicht of inspiratie hebt ontvangen om de samenwerking nieuw en ander leven in te blazen. En begin dus morgen met afscheid van mijn directe collega's, waarbij ik genoemde met hen deel.

Ik ben beschikbaar om zondag te spreken op Discord in het kader van closure en overdracht.

Jan 10, 2025, 3:48 PM

Goed dat je het zegt, want ik had de indruk dat jij juist definitief klaar was.

Maar ik zou juist graag nog een open gesprek hebben of er nog wat te doen is.

Is dat ok? Zondag 15:00 Discord?

Jan 10, 2025, 4:42 PM

Ik ben, zoals gezegd, en net zoals Barry en Marco, definitief klaar zo lang je geen statuten aanvaardt welke bewerkstelligen dat je:
1. de stichting enkel nog in je eentje vertegenwoordigt wanneer een bestuursbesluit je daartoe machtigt.
2. je veto laat vallen.
3. je verantwoordelijkheid voor het benoemen van RvT-leden deelt met de andere bestuursleden.
4. accepteert dat de RvT uit minimaal twee natuurlijke personen dient te bestaan.

Indien je inzicht of inspiratie hebt ontvangen om de samenwerking nieuw leven in te blazen, waarbij je overweegt hieraan tegemoet te komen, ga ik daar graag het gesprek over aan. En kan ik onderzoeken hoe Barry en Marco daarin staan.

Geef het aub duidelijk aan als dat het geval is en het 'open gesprek' gesprek dat je voorstelt aan deze voorwaarde voldoet.

Doe je dat niet, dan ga ik ervan uit dat dit niet het geval is. En dan begin ik morgen met afscheid nemen van mijn directe collega's, deel ik genoemde met ze, en lijkt me dat ons volgende gesprek gaat om closure en overdracht. Ik ben zo. 15u. beschikbaar.

Jan 10, 2025, 5:20 PM

Ok, dan moet het een afrondend gesprek worden.

Zie je zondag 15:00!

